

בן דוד שערת רשות הרכבת הלאומית, מושב צהיר, וראש עירנו נסברהן
ולוקרים מה בית מבייה ספואה, בו בעיר נמלות לאלהות גנרטוריאן לא נמצאו
כך שמי בתים באלה ואחד מהם נהרג טרור יומי, ואחרו חיל האנשיים
הצבאיים מנדורי העיר נבירו העדרה אונישישם הלה חמה הרד' שכנא
פלויו, הרד' אהרן סטודנסק, הרד' משה ברודיא, הרד' יוסף שענשעוקין
הרדר' ליב ברגנער, הרד' נתגאל ואלטאנען, הרד' בעלאל פונזון וער
אנשיט קראט' באלה אהאלא לפורטס, והול' לאספא' נדבות כטובי' לב נוקט
על רוכחותה הרבות בדור' הי השבחה על דוד' ועל הגם קנטון כנורל מתבזבז
הדים אש אש בעי' סטס זיו אשר ברדו' (ז), ובקרובו נינוח החותה לה על
בעוד עשרה אלפים רובל' יעליה בין החותה הרים, וחוח לסת' ולהקארת
בעל טבו זיך' רוחב הכרך גאנדר' זיך' יעקב פרוטקן זיך' כי נס הוא
בקעור היה בחיסי חיינו רחש' לעבו' דבר טבו' לענן נכבר זה ואצל טהור
רבכחו פיעל', ויד' שם יעקב בפודז', ודקמת האנשיים גודרים זיין
ההאנטונג'ם בה תקספר לאנג' באליל אצטחן לדור' דוד'.

לען ובירין לא האמיט למפארה עיניהם ויבטו בחרטומון על העלמה
'לא', אמר פולו, 'עוזה ברום, בטרם פולו שמי האונסם לזרם ממנה, פולו
דריך אסר ענטן?'
'לא!', עוזה ברום, בטרם פולו שמי האונסם לזרם ממנה, פולו
יעשען פון מאנטן.

זווילגאָן (פֿערַן אַעלְלַהֲבָּןָן). — בחוספה להנידר נט' זט שי' נקבד בנסיבות איה טנרטיבס צוילאנָן אשר דרבו לוחש אַיִ ליזין השם שעה בונדערהייד היין, והס' ליל טולון על נדרבות בני ווילאָן כי סענָן מאה, אבלוֹ יודע אשר לא ימלֵן נרבי ווילאָן לתיעש נדרבותיהם לאענָן בלעדיוֹן או כי כל החנוגוב עליוֹ להזכיר על נדרבותו סכּפּעַ שלוֹ. ואנְנוּ דיעתוי כי יש נדרבות הכס בוילאנָן אשר שלחו ברכבתותם להנידר סבלִי אַסְעָגָעָה הנענָן, ולא התרחלו בנדבורתיהם סְפֶגֶטֶן. סְפֶגֶטֶן האדרטיטים בנוֹ ראמָן ששלחו בחזרה חערן לילזינָן פְּנֵי המשש ווּמֵלְישָׁבָּן אַיִ, ועוד מירבָּן. אלס אם יתיעזרו הדרבָּטס לקרואָן שע' נדרבות יידָן העם הלא-הבראָן, דע' נדרבותם אַלְמָן.

למוסיקיסטים בה ותפקידם להעשרה כליה, ואשר סחט ויתבען נבר פשבל, איז
בנאיו הנקם באנדרטאות, ובגון ארבעה רוחם על תולן.

בבית הבנחתת הגרול סעת, בית חותמת רם וניצא פאר בניי לתלפיות, והגאנט השער הגרול, באיל הפלטנום זיל, הצעז אטורי, באשר הוא בונן.

לעת גזען פאר, אך איאש רטצון בחפותה מטורו וקיי הירק'ס' ס' פארה באקטואיסטי ול' ראש המנאליס בבית התפקיד גנול' חות, ושם כל מעטו רשלל החיבל המקודש הזה ולשוח' פלי' רוד' זדר, וועת' באשר נאפק היישיש הצדק'ה אל עפוי רטצין כי שערו' פיו שיטאט'ם החללה, ווניה קמ' ותערידדו ראשין נידבי' לב נודע' בששלמי', הרץ' רובע' פלאגען', והשפליה' ריא' איזטס נידבי' כב נודע' בששלמי', הרץ' רובע' פלאגען', הרץ' פרדריך בתאנן' פול' ישר' עער' ול' טיע' פטילנא', הרץ' אליז'ר אליז'ו' היינס גאלדעריך, הרץ' זור' דוד' אופרא' קְרַעֵנְבָּךְן, הרץ' נאום באקטואיסטקה', הרץ' יונט' ווילען', הרץ' שלום שאערענשעטן' זיז'ו' בזומ' ובצעיפט, וווען' בפדר' דה' פלאר' אט' בית הפלטנו בקי' פטנט' לאיבי' עקיב' ווירט' נורבת דס' ונדיבת אנטש' הריך', ווילח' להקן' באיך' בזוק' הבית' ווילאחים' בבל' פאר' וווען', ומה נחדר' פלאה' פלאה' בבל' או' אש' לאש' לאש' שיז' לאי' פון' ב' בית' הארכ'ה הזה אשר תפלגא' על' פיז' ווואטאגן' יי' הבית' הזה הנחו' בחובל' ס'ן, וזה קדושת אלת'ם עלי' סדרה', לישרים גנות' תחל'ה!

עד טרם כליה לעא לאכט אונט דה החדרת, נסחטה הרלה וווען
ברין בא החדרת, לעא רע בענין זונזטן קעראות יישאל בשלאו בלאכ
שלפּן. אך אבדה ברין דשכט ל' שודם ברוח קה, ווועג מיניג לאסא
אלולאכטן ווועג קדרב ברגאנץ:

לטוחר יהויה באדריך קה אוות פערת בזוי ערמַן זונגען. טעמַן נא
רבירין: דערען דעט ער על זונזטן הפעטינן, נסחטה נא קען אם דהנטה און
ההאטאללה. — לא אספּר קה עעה דערתא און כל דהנטה אונדר עשיין
עמַן צוים טומַה אונד, יען כי אונט דרילען בון אונזען, גומַן דראט און
דאנדיע ערדר, פלאן בעי טרין אונדר אאנטס אונטס קפלט סבקשי דה
וושטב פערט דיקט ווועדר חוויה ווועג גערעה ערדר, כנעהן קה נס אונט
כטנער. — עעה באונט אונד לאפּל אונט פָּקָה, התחזען און און? ואונטה ענה

ונא ליל בראות לאושם ישר הולך
זהיר יקורי לאח השכני נא לאכזר טובות. כרומת היה עלייה זוכמה
זוכמתן זון ; שם לטב עט לא כבד לא היהין פטור מה כלום אמן .
עליך יתיר עט לא כבד לא היהין פטור מה כלום אמן .

“אָמַר כְּלֹבֶד אֵת שֶׁבֶת וְעַמְּנָאָה, וְעַמְּנָאָה, וְעַמְּנָאָה.”
“אָמַר כְּלֹבֶד אֵת שֶׁבֶת וְעַמְּנָאָה, וְעַמְּנָאָה, וְעַמְּנָאָה.”

אל הילוסט מפערנו, כאשר-משמעותו כהה מכך הפסיקו השחתה והובלה נפער לכת וחותה בסוף ל'קרון הבהיר', וין כי איה כבוי לא נחיה כל תכנית הזאתם, לנו השיכם נא אל עתה, ואן אוכל לעשוו אורה פשע בתי פרדי, כי ספה הזוא!

ומם אין ידי טאנטה לשלטן לך עתה את כסוףך ז' מאכני נא אנטוונט טאנטוי בפרם חסוקל על ידי את הצעיף הזה.

Jewish Historical Press (www.jpress.org.il) Brought to you by: The National Library of Israel and Tel Aviv University